

Vandrovali hudci,
všeci třé muádenci.¹⁾

Praví jeden druhém',
bratr bratrovi svém':

Kamaráde, bratře,
vím já dřevo krásné,
na husličky huásné.

Podřme, ho rubajme,
huslí naděuaajme.

Ponajprv zařali,
dřevo se řinuuo.²⁾

Po druhé zařali,
samu krev vyřali.³⁾

Po třetí zařali,
panna promuuviua:

Stojte, nerubajte,
s kořenem vyvalte.⁴⁾

Postavte u dveří
mej miuej mateři.⁵⁾

Začnite jí hráti
o jejím dířati,
takto jí zpívati:

Kerá dobrá máti,
nech nekune děti,

jak ona kunuua,
bych dřevem ostaua,

dřevem jaborovým,
na husličky dobrým.

¹⁾ Nařli dřevo krásné,
na husličky hlásné.

aneb:

na husličky jasné.

²⁾ ivoro vyřali.

U Brna:

Řal první do něho,
dřevo se pohnulo.

Jinak:

třířka uletěla.

³⁾ krev se rozskořila.

⁴⁾ Proč pak mě sekáte,
co pak mě neznáte?

Dyř sem já děvečka
z vašeho měřtečka.

Máti mě zaklela,
dy sem pro vodu řla.

Ře sem s milým stála,
slovko s ním mluvila.

⁵⁾ A zaneste vy mě
k mej milej mateři.

A zahrajte vy jí
o dceři Barboře.

Hudci jali hráti
a máti plakati.

Nehrajte mi, hudci,
o mojem dítěti.

Měla jsem já dceru,
dceruřku Barboru.

Já sem ju proklela,
dyř s milým svým stála.

Co chceř, máti, dáti,
chcem ti dceru dáti?

Dala bych sto tisíc
a k tomu jeřče víc.

Dyby ona byla,
moja dcera milá.

Toř mář, máti, dceru,
dceruřku Barboru.

Má milá matičko,
vy ste mé srděčko.

Hned jí rky vzala,
lítostně líbala.

Na mři svatú dala,
almuřnu skládala,
Bohu děřovala.

Jiný konec:

Vemte mě pod paří,
neřte mě k mateři,
postavte za dveři.

Píseň o mně hrejte,
pěkně ju skládejte.

Hudci píseň hráli,
pěkně ju skládali.

Co, hudci, děřáte,
že tu píseň hráte?

To je o mé dceřce,
o dceřce Kačence.

Co nám, matko, chceř dát?
Přestaneř píseň hrář.

Dej nám, matko, tři sta,
vyprovodř nás z města.

Matka tři sta dala,
z města sprovázela,
žalostně plakala.

Z doplňků

Tatičku, tatičku,
enom mně povězte,
kerý ten můj bude.

Dceruřko má milá,
dá se ti znamení,

dvá budú zelení
a ten tvůj červený.